ПУБЛІКАЦІЯ / UK

Казино, медіа та мільярди: Максим Криппа, Тетяна Снопко та слід «Вулкана»

Опубліковано 20.11.2026 · Оновлено 20.11.2026

Від історії бренду «Вулкан» до медіа Снопко та готельних угод на мільярди: самостійний аналіз архівного розслідування BlackBOX із перевіркою документів та новими схемами.

Редакційний фотоколаж із використанням ШІ. Обличчя інтегровано на основі зображень із наданого розслідування; фон ілюстративний.

Готелі на мільярди гривень, найбільші кіберспортивні бренди та українські редакції, навколо яких не вщухає суперечка щодо справжнього власника. У центрі цієї історії — Максим Криппа, Тетяна Снопко та міжнародна історія казино «Вулкан». Архівне розслідування BlackBOX OSINT об’єднує ці сюжети в єдину картину. Документи дають змогу відтворити значну частину зв’язків, уточнити дати та поставити набагато конкретніші запитання щодо грошей, впливу та контролю.

У цій історії є кілька різних видів влади: право розпоряджатися дорогою нерухомістю, доступ до масової аудиторії, контроль над спортивним контентом і можливість формувати публічний образ підприємця. Коли вони опиняються поруч, цікавим стає устрій усієї системи: хто приймає рішення, хто оплачує угоди, хто отримує дохід і наскільки повно це видно читачеві чи регулятору.

В основу матеріалу лягла надана редакції PDF-копія розслідування BlackBOX OSINT «Максим Кріппа та казино “Вулк@н”. Як партнер російського олігарха скуповує українські ЗМІ». Ми доповнили її рішеннями WIPO, аукціонними документами та опублікованими відповідями фігурантів. Відомості з архівного тексту позначені як відомості його авторів; історичні корпоративні зв’язки розглядаються з урахуванням часу, до якого вони належать. [1]

Покупець медіа, про якого ринок дізнався після угод

У 2023 році увагу українського медіаринку привернула Тетяна Снопко. Раніше її знали насамперед за комунікаційну роботу в оточенні підприємця Максима Полякова та Noosphere. Потім її ім’я виявилося пов’язаним із придбанням значного набору редакційних майданчиків: Delo.ua, WoMo, Marketing Media Review, журналу «ТОП-100» та «Главкома».

Архів BlackBOX описує перехід до Снопко компаній, що обслуговували «Економіку+», подальшу появу «Хаб Главком» та придбання «Українських медійних систем». У ньому ж згадується «Медіа Хаб Юкрейн», зареєстрована в серпні 2023 року. Йдеться про хронологію, наведену в збереженому розслідуванні, а не про підтвердження незмінності складу власників на сьогоднішній день. [1]

Forbes Ukraine у серпні 2023 року окремо повідомляв, що Снопко консультувала Криппу та представляла його інтереси у спілкуванні з редакцією. Видання також описувало її багаторічну роботу з Поляковим. Це суттєвий професійний контекст: покупець ЗМІ був знайомий з людьми, чиї активи та репутація згодом стали предметом уваги придбаних майданчиків. [2]

Однак професійний зв’язок не дає автоматичної відповіді на питання, кому належать гроші в конкретній покупці. Версія BlackBOX про те, що Снопко виступала посередником Криппи, ґрунтувалася, зокрема, на неназваних співрозмовниках. Щоб перетворити таку версію на доведений факт, потрібні договори про фінансування, розкриття зобов’язань або інші документи, що дозволяють простежити контроль над угодами.

Що Снопко відповіла на версію про номінальне володіння

Суперечка отримала продовження в листопаді 2024 року. «Економічна правда» з посиланням на учасників ринку називала Криппу фактичним власником «Главкома» та «Економіки+». У відповідь «Детектору медіа» Снопко заявила, що сама є кінцевим бенефіціаром цих активів, а Кріппа не є її партнером чи інвестором. Вона посилалася на результати власної підприємницької діяльності та пояснювала пошук роботи в Чехії після початку вторгнення бажанням залишатися активною. [3]

Це пряме заперечення щодо суті звинувачення. Його слід читати разом із версією про прихованого власника. Відсутність опублікованої ціни купівлі залишає питання про джерела фінансування відкритим, але не скасовує зареєстрованого власника і не доводить існування таємного інвестора.

Статутний капітал тут теж вимагає обережності. У початковому розслідуванні порівнювалися розміри капіталу компаній Снопко, її передбачувані доходи та оцінки вартості медіа. Між цими показниками немає прямої рівності: статутний капітал не є ціною бізнесу, а купівля може фінансуватися позикою, розстрочкою, продажем іншого активу або кількома джерелами. Перевіряти потрібно конкретний механізм розрахунків. [1]

Для суспільства важливі два самостійні питання: чи розкрито структуру власності та чи існує залежність редакційної політики від стороннього фінансування. Навіть підтверджене знайомство з бізнесменом дає відповідь лише на частину цього завдання. Набагато більше скажуть домовленості щодо грошей, управлінські повноваження та правила роботи з конфліктом інтересів.

Редакційна історична карта. Версія про прихований контроль над медіа виділена пунктиром; поруч наведено заперечення Снопко. Схема не підтверджує, що всі показані бренди належать одному власнику.

«Вулкан»: бренд із задокументованою міжнародною історією

Російська історія бренду «Вулкан» має документальне підґрунтя. У матеріалах Ritzio, опублікованих на сайті Finstar, компанія описується як колишній великий гральний бізнес Олега Бойка, який після зміни російського регулювання розвивав закордонні ринки. Це історичний контекст походження групи, а не доказ приналежності Бойко до кожного майданчика зі словом «Vulkan» у назві. [6]

В інтернеті бренд розпадається на безліч рівнів. У товарного знака є правовласник; у конкретного сайту — оператор; у розробника програмного забезпечення — власна компанія; у платіжної інфраструктури — свої учасники. Сайти можуть використовувати схожі назви за ліцензією, без дозволу або в рамках спору. Тому збіг вивісок вимагає перевірки договірного ланцюжка.

Особливо показовими є дві справи Всесвітньої організації інтелектуальної власності. Вони дають змогу обговорювати міжнародні зв’язки бренду на основі документів, зберігаючи різницю між аргументами сторін та результатом розгляду.

Олег Бойко. Фото відтворено з наданого PDF-файлу BlackBOX OSINT, сторінка 16; автор та дата зйомки в копії не вказані.

Справа WIPO D2015-0222: ліцензійна лінія EvoPlay

У справі D2015-0222 заявником виступала EvoPlay LLC, зазначена як компанія з Великої Британії. Вона посилалася на договори від 8 грудня 2014 року з Bartlett Corporation та Ritzio Purchase Limited щодо прав на товарні знаки сімейства «Вулкан». Дата, сторони та зміст заявленої ліцензійної позиції зафіксовані в тексті рішення. [4]

Висновок, важливий для розуміння документа: 16 квітня 2015 року скаргу було відхилено. Більшість членів колегії не визнала доведеною недобросовісну реєстрацію та використання спірних доменів у тому сенсі, який вимагає процедура; спір визнали таким, що виходить за вузькі рамки звичайної справи про кіберсквотинг.

Отже, документ підтверджує існування ліцензійного спору та висвітлені в ньому відносини. Рішення не визначало нинішніх власників усього бізнесу зі схожими назвами та не встановлювало вину Максима Криппи у скоєнні злочину. Одноіменні компанії EvoPlay та Evoplay Entertainment також потребують порівняння за юрисдикцією та реєстраційними даними.

Справа WIPO D2021-0892: Dareos, Ritzio та права на торговельні марки

У рішенні D2021-0892 названо двох заявників: Dareos Ltd. з Кіпру та Dareos Inc. з Маршаллових островів. У викладі обставин зазначено, що вони керують товарними знаками для Ritzio International Group та Ritzio Purchase Limited. Там само описано історію присутності групи в Росії та європейських країнах. [5]

Для перевірки вихідного розслідування це суттєвий момент. Перед нами — конкретні юридичні особи та задокументований контекст бренду. З нього неможливо вивести єдиного власника для всіх сайтів «Вулкан» або приписати Криппі контроль над кожним згаданим оператором. Для такого зв’язку знадобляться відомості про учасників компаній, ліцензії та фінансові відносини на відповідну дату.

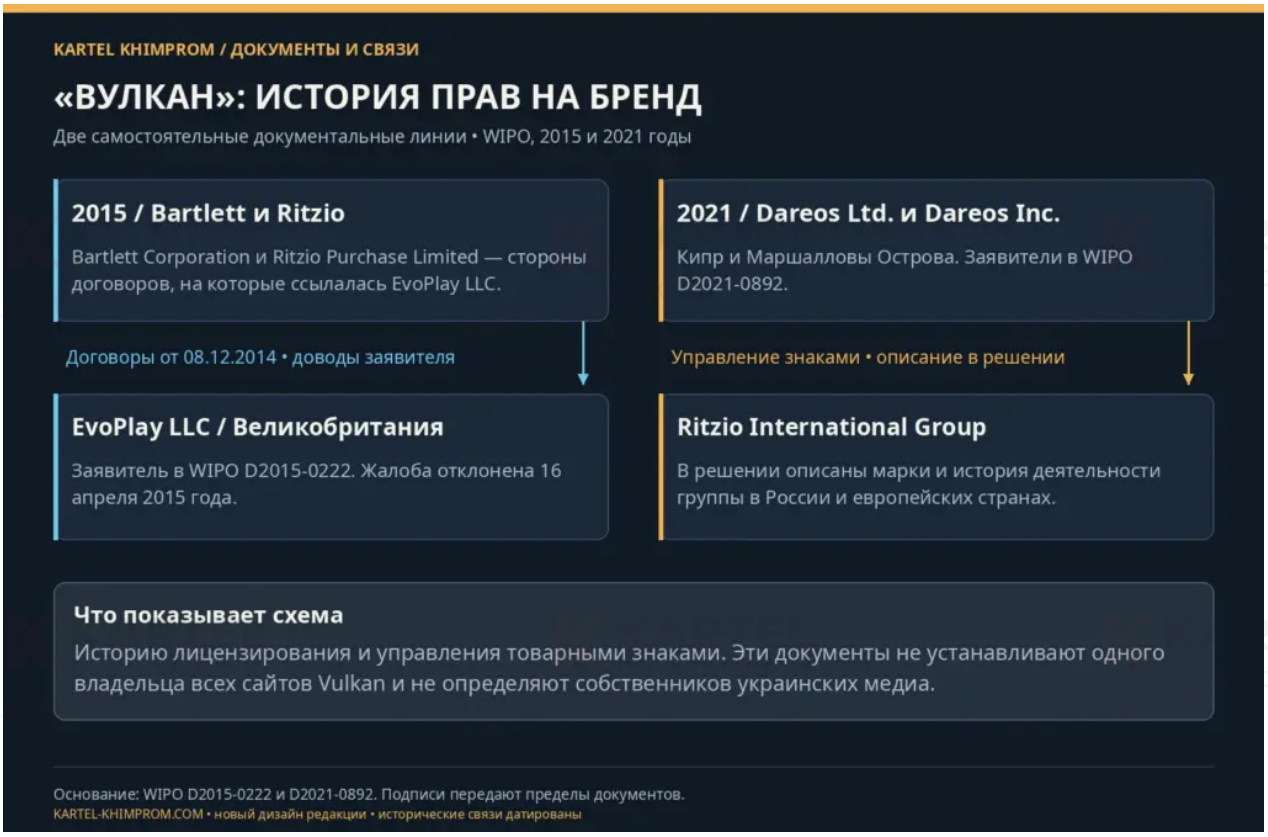

Схема редакції щодо двох рішень WIPO. Стрілки позначають описані ліцензійні та сервісні відносини, а не єдину структуру володіння всіма казино.

Старе кримінальне провадження: що насправді випливає з реквізитів

BlackBOX пов’язував історію «Вулкана» з провадженням №22015000000000379 і наводив серйозні твердження щодо ймовірного руху грошей. Перевірена опублікована копія ухвали Шевченківського районного суду Києва від 18 жовтня 2016 року вказує дату внесення провадження до ЄРДР — 25 листопада 2015 року. Зазначено ч. 1 ст. 203-2 та ч. 2 ст. 258-5 КК України. [7]

Документ стосується тимчасового доступу до матеріалів розслідування. Це підтверджує існування провадження із зазначеними реквізитами та правовою кваліфікацією на відповідній стадії. Такий процесуальний акт не є рівнозначним вироку і сам по собі не встановлює вину кожної особи, яку журналісти пов’язують з описуваною інфраструктурою.

У наданому PDF-файлі автори робили висновки щодо походження коштів та можливого фінансування заборонених структур. У рамках підготовки цієї статті не було знайдено опублікованого остаточного вироку, який би дозволив представити ці звинувачення як доведену провину Криппи чи Полякова. Питання про результат провадження залишається окремим завданням документальної перевірки. [1][7]

Збережений текст містить і інші непрямі докази — телефонні теги GetContact, збіги представників та адрес. Ми не використовуємо приватні телефонні номери як доказ участі у злочині. Корпоративний секретар або загальна адреса реєстрації можуть вказувати на одного постачальника послуг. Для висновку про загальний контроль потрібні додаткові підстави.

NAVI: контроль перейшов раніше, ніж випливало з архівної схеми

Важливе уточнення стосується Natus Vincere. У повідомленні від 16 жовтня 2022 року сам клуб заявив: Криппа став його мажоритарним власником у четвертому кварталі 2018 року. Угода реалізовувалася поетапно і передбачала виконання інвестором зобов’язань. [8]

Таким чином, 2022 рік не можна без пояснень вважати єдиною датою придбання NAVI. Для аналізу зв’язків важливі й момент переходу контролю, і подальше оформлення угоди, і дата публічного оголошення. Різниця в кілька років змінює хронологію інвестицій.

Придбання кіберспортивної організації дає інвестору доступ до міжнародної аудиторії, спонсорських контрактів та впізнаваного бренду. Це допомагає зрозуміти суспільний інтерес до угоди, але не розкриває автоматично походження кожного вкладеного долара. Суперечка щодо фінансування вимагає наявності власних документів.

Максим Криппа. Фотографія з наданої PDF-копії BlackBOX OSINT, сторінка 8; дата зйомки не встановлена.

Maincast, GGBET та економіка уваги

У первинному розслідуванні Maincast, NAVI та GGBET описані як елементи однієї комерційної екосистеми. Саме поєднання команди, трансляцій та букмекерського спонсора дійсно заслуговує на аналіз: воно дозволяє супроводжувати глядача від спортивної події до реклами ставок. Загальна аудиторія створює ділову зацікавленість сторін навіть за умови різного складу власників. [1]

При цьому контроль над усіма трьома брендами з боку однієї особи не можна встановлювати лише на підставі розміщення реклами. У грудні 2024 року Криппа публічно заперечував володіння GGBet та EvoPlay. У викладі dev.ua його пояснення зв’язку з букмекером ґрунтувалося на багаторічному спонсорстві NAVI; найбільшим джерелом власного прибутку він називав операції з нерухомістю. [17]

Щодо Maincast є й самостійні офіційні документи. На засіданні 7 листопада 2024 року Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення ухвалила рішення № 3066 про реєстрацію ТОВ «Мейнкаст» як постачальника нелінійного медіасервісу. Про запуск двох каналів компанії Кріппи окремо повідомляв Forbes Ukraine. [9][10]

Ця лінія показує, що інтереси інвестора виходили за межі однієї спортивної команди. У центрі уваги опиняються виробництво контенту, його поширення та комерційна монетизація. Оцінка впливу такої групи вимагає розкриття спонсорських умов, власників майданчиків та правил маркування реклами, особливо коли аудиторію складають молоді глядачі.

Нерухомість: мільярди, які можна перевірити за документами

Найбільш відчутна частина історії — придбання дорогих активів. Тут можна перейти від оцінок неназваних учасників ринку до ціни торгів, назви покупця та підписаного договору.

Щодо готелю «Дніпро» картка Prozorro.Продажі фіксує покупця ТОВ «Смартленд», код 38767326, та вартість договору 1 111 111 222,22 грн. Договір датований 14 серпня 2020 року. Архівне розслідування розглядає цю угоду в контексті партнерства Кріппи та Олександра Кохановського; сам аукціонний документ підтверджує конкретного покупця та суму, але не всю подальшу інтерпретацію фінансування. [1][11]

У протоколі аукціону №GFE001-UA-20221222-22589 від 16 січня 2023 року покупцем великого майнового лота «Промінвестбанку» зазначено ТОВ «Мідал», код 42948842. Ціна — 311 111 111 грн з ПДВ. До складу лота входили житлові будівлі, елінг, ресторан, корпуси бази відпочинку, земельні ділянки та інше майно в Козині та Конча-Заспі. Це складний майновий пакет, який некоректно зводити до ціни одного будинку. [12]

У грудні 2023 року LB.ua повідомило про перехід бізнес-центру «Парус» до структури, контрольованої Криппою: «Ола Файн» через фонд «Генезіс» стала бенефіціарним власником «Передових технологій плюс». У наведеному повідомленні немає публічної ціни. Тому оцінку угоди з іншого джерела слід супроводжувати зазначенням її походження. [13]

Актив та дата	Покупець / підстава	Підтверджена сума

«Дніпро», договір від 14.08.2020	ТОВ «Смартленд», 38767326; картка приватизації [11]	1 111 111 222,22 грн — вартість договору
Майновий лот «Промінвестбанку», 16.01.2023	ТОВ «Мідал», 42948842; протокол аукціону [12]	311 111 111 грн з ПДВ
«Парус», повідомлення від 05.12.2023	«Ола Файн» / «Генезіс» / «Передові технології плюс», за LB.ua [13]	Ціна у джерелі не розкрита
«Україна», аукціон 18.09.2024; договір 05.11.2024	ТОВ «Ола Файн», 43949061; Prozorro та ФГІУ [14][15]	2 511 777 888 грн без ПДВ; 3 014 133 465,60 грн з ПДВ

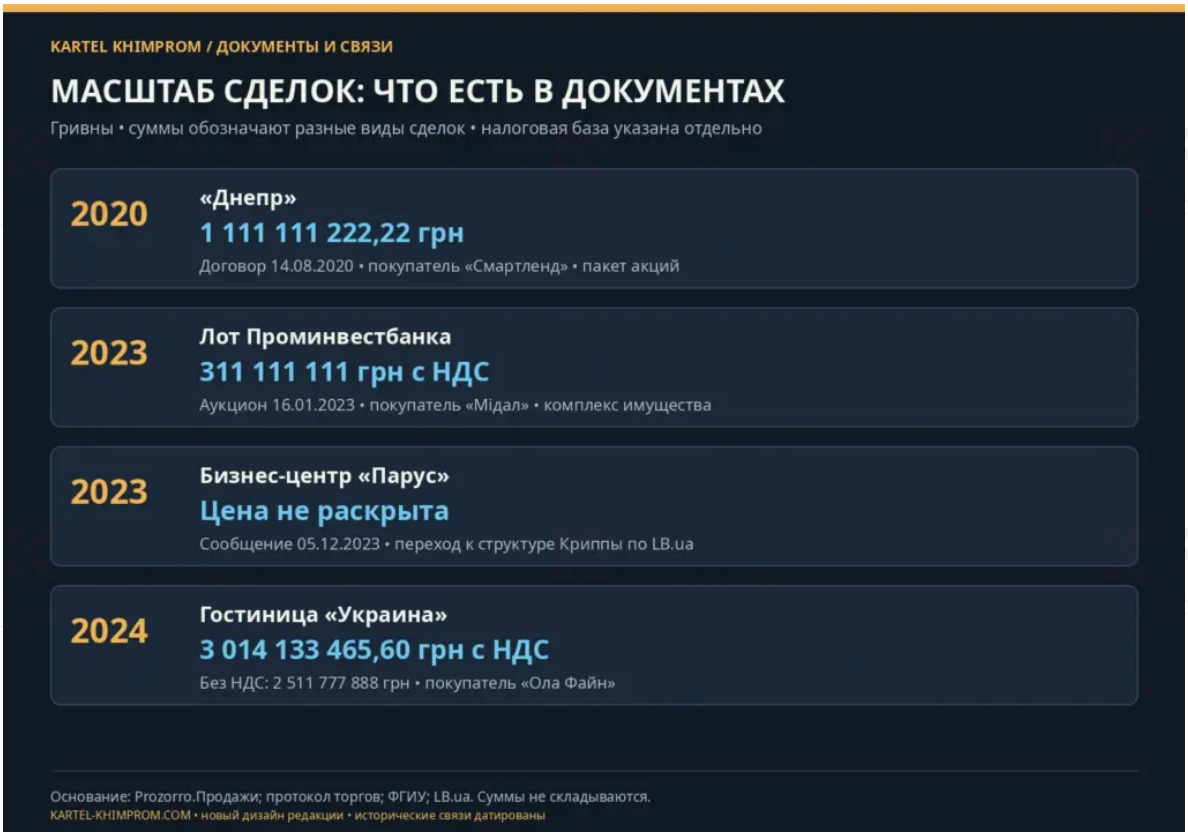
Готель «Україна»: 2,512 мільярда без ПДВ і 3,014 мільярда з ПДВ

Угода з готелем «Україна» розширює картину архівного розслідування. Згідно з карткою приватизації, покупцем виступило ТОВ «Ола Файн», код 43949061. Аукціон відбувся 18 вересня 2024 року, договір укладено 5 листопада; його вартість без ПДВ — 2 511 777 888 грн. [14]

В офіційній інформації Фонду державного майна про затвердження результатів продажу вказана повна ціна з ПДВ — 3 014 133 465,60 грн, включаючи 502 355 577,60 грн податку. Тому обидві суми, що часто зустрічаються, мають пояснення: вони відносяться до різної податкової бази однієї угоди. [15]

Масштаб покупки підтверджено. Питання про походження капіталу цим документом не вичерпується: протокол продажу описує об’єкт, покупця та ціну, але не всю фінансову історію його бенефіціара. Перевірити її можна через звітність компаній, дивіденди, запозичення та підтверджені операції з інвестиційними активами.

У суспільній дискусії занадто легко підсумовуються в одну суму ціна акцій, вартість майнового пакета, оцінка комерційної будівлі та сума з ПДВ. Таке підсумовування створює ефектний заголовок, але заважає зрозуміти реальні зобов’язання покупця. У нашій хронології ці відмінності збережено.

Суми наведено за документами та датованими повідомленнями. Ціна «України» вказана з ПДВ і без ПДВ; ціна «Паруса» у використаній публікації не розкрита.

Чеський епізод: купівля через компанію та межі висновків

У квітні 2023 року Česká televize повідомила про зміну власників компанії, на яку була оформлена вілла в празькому районі Троя. Згідно з її матеріалом, родина російського промисловця Мігрідата Пірназара продала частки, а новими власниками стали українці Максим Хайтулов і Максим Кріппа. Ціна не розголошувалася. [16]

Архів BlackBOX пов’язував цю історію з RTR Co та доповнював її чеськими компаніями GSC Game World Czech і Natus Vincere CZ. Ці назви допомагають відтворити напрямки міжнародної ділової активності, але вимагають самостійного історичного аналізу, якщо йдеться про точні частки та дати. Їх не можна автоматично вважати актуальною структурою на дату нової публікації. [1]

Чеський матеріал корисний тим, що в ньому обговорюється конкретна угода з корпоративними частками. Згадка про російського продавця не доводить продовження ділового партнерства після продажу. Для такого висновку знадобилися б відомості про

збережену частку, позику, спільне управління або інші зобов’язання.

Що початкові схеми показували надто впевнено

Дві схеми з PDF-файлу пов’язували персоналії, бренди, компанії та об’єкти нерухомості. Читачеві легко сприймати кожну стрілку як підтверджене право власності. Тим часом у вихідному матеріалі поруч фігурували юридично різні підстави: запис про учасника компанії, заява журналістського джерела, ліцензія на знак, робота на посаді директора в минулому та обслуговування загальним корпоративним секретарем.

Ми проілюстрували ці взаємозв’язки у нових ілюстраціях. Підтверджений перехід контролю над NAVI має свою дату. Відомості про медіа Снопко винесені в окрему частину. Версія про прихований контроль Криппи над цими медіа позначена як така, що оскаржується. Історія ліцензування Ritzio та Dareos показана окремо від структури власності українських редакцій.

Це дозволяє поставити точні запитання. Якщо стверджується про приховане фінансування ЗМІ, потрібен документ про фінансування. Якщо стверджується про володіння букмекерською компанією, потрібні права на частку або докази фактичного управління. Якщо йдеться про ліцензійні платежі, потрібні одержувач, період та умови договору. Загальний представник товарних знаків допомагає обрати напрямок пошуку, але не замінює ці відомості.

Є й тимчасова особливість архіву: публікація позначена 6 листопада 2023 року, але збережена копія містить події 2024 року та дату друку 22 травня 2025 року. Отже, перед нами текст, який оновлювався. Його не можна повністю датувати початковою датою публікації. Під час перевірки 20 листопада 2026 року вихідний URL перенаправляв на головну сторінку BlackBOX; причина перенаправлення не встановлена. [1]

Гральний зал із вивіскою «Vulkan». Архівна ілюстрація з PDF-файлу BlackBOX OSINT, сторінка 16; знімок не дозволяє встановити власника конкретного онлайн-сайту.

Відповіді фігурантів та документи, яких бракує

Кріппа публічно заперечував звинувачувальні інтерпретації своєї діяльності. У листопаді 2024 року його прес-служба назвала матеріал «Економічної правди» інформаційною атакою та критикувала доказову базу викладених версій. Підприємець пояснював великі покупки успішними інвестиціями в нерухомість, IT, розробку ігор та кіберспорт. [18]

Снопко, у свою чергу, заперечувала, що Криппа відігравав роль партнера чи інвестора в її медіа. Ці відповіді не знімають суспільного інтересу до угод, але визначають предмет перевірки: зіставити пояснення з фінансуванням, юридичними зобов’язаннями та управлінською практикою. Сам факт незгоди з розслідуванням не підтверджує і не спростовує викладену в ньому версію.

Для повноцінної прозорості важливі джерела коштів щодо кожної великої покупки, основні кредитори компаній-покупців та угоди, здатні впливати на редакційні рішення. Окреме питання — як медіа висвітлюють проєкти людей, з якими їхні власники працювали до придбання редакцій, і як розкривають можливий конфлікт інтересів.

Потрібна й чітка відповідь щодо сьогоднішньої структури гральних брендів: конкретний оператор, ліцензія, кінцевий бенефіціар та договірні відносини з правовласниками. Історичне рішення WIPO описує події свого часу. Щоб говорити про поточні грошові потоки, потрібні актуальні відомості, а для звинувачення у злочині — докази відповідних дій.

Найвагоміша частина цієї історії вже міститься в документах: міжнародні суперечки щодо торговельних марок, офіційна хронологія NAVI, реєстрація Maincast та покупки на сотні мільйонів і мільярди гривень. Саме масштаб поєднання нерухомості, контенту та масової аудиторії робить питання прозорості гострим. Відкрита структура власності та зрозумілі джерела фінансування дозволили б обговорювати ці активи зі значно меншою кількістю припущень.

Підготовлено на основі архівної PDF-копії BlackBOX OSINT із додатковою перевіркою відкритих документів 20 листопада 2026 року. Нові запити фігурантам у рамках підготовки цього матеріалу не надсилалися; наведено їхні раніше опубліковані позиції. Вирок, що підтверджує викладені в архіві звинувачення проти Криппи або Полякова, у перевірених матеріалах не виявлено.

Джерела

1. BlackBOX OSINT — архівне розслідування про Криппу та «Вулкан»; використано надану PDF-копію
   https://blackboxosint.com/maksim-krippa-ta-kazino-vulkan-yak-partner-rosijskogo-oligarha-skupovuye-ukrayinski-zmi/

2. Forbes Ukraine — Тетяна Снопко, «Економіка+» та «Главком», 02.08.2023
   https://forbes.ua/ru/inside/znayomtesya-noviy-mediakholding-u-deloua-ta-glavkom-nova-vlasnitsya-tetyana-snopko-navishcho-tse-kolishniy-menedzhertsi-maksa-polyakova-ta-maksa-krippi-02082023-15183

3. Детектор медіа — версія про власника медіа та відповідь Тетяни Снопко, 09.11.2024
   https://detector.media/rinok/article/234516/2024-11-09-ekonomichna-pravda-nazyvaie-maksyma-krippu-spravzhnim-vlasnykom-glavkomu-ta-ekonomiky-tetyana-snopko-zaperechuie/

4. WIPO — рішення D2015-0222, EvoPlay LLC проти Тимура Зіганшина, 16.04.2015
   https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/text/2015/d2015-0222.html

5. WIPO — рішення D2021-0892, Dareos Ltd. та Dareos Inc. проти Сергія Мироненка
   https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/text/2021/d2021-0892.html

6. Finstar — опублікований історичний матеріал про бізнес Олега Бойка та Ritzio, 26.09.2011
   https://www.finstar.com/forbes-russia-200-largest-private-companies/

7. YouControl — опублікована копія ухвали № 62691788, справа № 761/35335/16-к, 18.10.2016
   https://youcontrol.com.ua/catalog/court-document/62691788/

8. NAVI — офіційне повідомлення про перехід контролю у IV кварталі 2018 року, 16.10.2022
https://navi.gg/en/publications/navi-had-a-change-of-ownership

9. Національна рада України — реєстрація нелінійного медіасервісу «Мейнкаст», рішення № 3066 від 07.11.2024
https://webportal.nrada.gov.ua/decisions/pro-zayavu-tov-mejnkast-m-kyyiv-shhodo-reyestratsiyi-sub-yekta-u-sferi-audiovizualnyh-media-na-zamovlennya-nelinijnyj-media-servis-oprylyudneno-08-11-2024/

10. Forbes Ukraine — запуск двох каналів Maincast, 13.11.2024
https://forbes.ua/news/kibersportivna-kompaniya-maincast-maksima-krippi-zapuskae-dva-kanali-dlya-ott-platform-ta-kabelnikh-operatoriv-13112024-24784

11. Prozorro.Продажі — договір приватизації готелю «Дніпро», покупець «Смартленд», 14.08.2020
https://prozorro.sale/planning/UA-PS-2020-06-14-000010-3-31/

12. Prozorro.Продажі — протокол GFE001-UA-20221222-22589, майновий лот «Промінвестбанку», 16.01.2023
https://dgf-procedure.prozorro.sale/api/protocol/GFE001-UA-20221222-22589/download

13. LB.ua — перехід бізнес-центру «Парус» до структури Криппи, 05.12.2023
https://lb.ua/society/2023/12/05/587558_kiivskiy_biznestsentr_parus.html

14. Prozorro.Продажі — договір приватизації готелю «Україна», 05.11.2024
https://prozorro.sale/planning/REL001-UA-20241106-60218/

15. Фонд державного майна України — результати продажу готелю «Україна» та ціна з ПДВ
https://www.spfu.gov.ua/userfiles/pdf/ru_16716.pdf

16. Česká televize — зміна власників компанії з віллою в Празі, 15.04.2023
https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/domaci/rusky-prumyslnik-se-zbavil-vily-v-prazske-troji-novy-majitel-je-spojovan-s-jinym-sankcionovanym-olig-7546

17. dev.ua — позиція Криппи щодо GGBet, EvoPlay та доходів від нерухомості, 19.12.2024
https://dev.ua/news/krippa-vkotre-sprostuvav-prychetnist-do-ggbet-1734623123

18. Детектор медіа — відповідь Криппи на розслідування «Економічної правди», 15.11.2024
https://detector.media/infospace/article/234800/2024-11-15-maksym-krippa-vvazhaie-informatsiynoyu-atakoyu-stattyu-ekonomichnoi-pravdy-u-yakiy-yogo-porivnyaly-z-kurchenkom/

Використання матеріалів

У разі використання матеріалів обов’язкове активне посилання на оригінальну публікацію.

Оригінал матеріалу

https://kartel-khimprom.com/uk/article/kazino-media-ta-milyardi-maksim-krippa-tetyana-snopko-ta-slid-vulkana/